

«Per l'Europa de les nacions»: una coalició nacionalista

El govern del PSOE, que sembla creure que això de l'estat de les autonomies és, sobretot, un producte d'ús intern, ha establert la circumscripció única per a les eleccions europees. Aquest fet —dolent per si mateix, ja que és una nova mostra de la voluntat centralista i homogeneïtzadora— ha ofert als partits nacionalistes la possibilitat d'establir coalicions transnacionals. Una d'elles és la coalició «Per l'Europa de les nacions» que han format Eusko Alkartasuna, Esquerra Republicana de Catalunya i el Partido Nacionalista Galego, amb la col·laboració i ajut d'independents nacionalistes del País Valencià i de les Illes.

La Coalició, que reprèn l'esperit del que fou *Galeusca* els anys trenta, se justifica per diverses raons. En primer lloc, per la seva finalitat, que és únicament la de defensar els drets nacionals d'Euskadi, de Galícia i dels Països Catalans i una determinada concepció d'Europa. No hi ha subjugant en la Coalició cap projecte polític posterior a desenvolupar en el si de l'Estat Espanyol.

La Coalició es justifica també per una suficient similitud dels plantejaments ideològics i estratègics dels tres partits que la formen. Tots tres defensen el dret dels seus pobles a l'autodeterminació i són forces de progrés, és a dir, partits d'esquerra en el més genuí sentit de la paraula, perquè no estan satisfets amb la societat actual i aspiren a transformar-la de manera a assegurar, per a tots, més justícia, més llibertat, més igualtat d'oportunitats i més benestar i són, a més, partidaris del desarmament, d'un pacifisme actiu i de la independència d'Europa respecte a les dues grans superpotències.

La tasca que la Coalició es proposa realitzar al Parlament Europeu comprèn tota la gamma d'actuacions que es dedueixen de la seva pròpia fi-

nalitat. En primer lloc, propugnar l'aprofundiment de la integració europea en el camí que tímidament ja ha iniciat l'Acta Única, signada l'any passat. L'objectiu final és que la Comunitat Europea, que és ara una confederació d'estats centrada en els aspectes econòmics, esdevingui una veritable comunitat de pobles lliures, oberta a més amples fins, on el protagonisme el tinguin directament els ciutadans i tots els pobles europeus, és a dir les regions de característiques ben definides i totes les nacionalitats que conserven consciència de la seua identitat nacional.

Com és natural, hi ha mentrestant altres coses a fer a Brusel·les i a Estrasburg. D'una banda defensar una concepció d'Europa més oberta i més progressista que l'actual. De l'altra, defensar, en tots els ordres, els interessos actuals d'Euskadi, de Galícia i dels Països Catalans. Del primer punt de vista la Coalició lluitarà, doncs, perquè la Comunitat aprofundeixi la seva política social i cultural, la defensa del medi ambient i l'acció per la pau. En efecte, no n'hi ha prou amb una política regional de subvencions, la Comunitat hauria d'assegurar a tots els joves europeus una autèntica igualtat d'oportunitats en l'accés a l'educació, perquè les desigualtats socials resulten, sobretot, de les diferències en el nivell cultural. La Comunitat hauria de plantejar-se també una política comú per obtenir una més justa distribució del treball, que acabi amb la divisió actual entre uns privilegiats que han trobat feina i uns marginats que no tenen altra perspectiva que la de sobreviure estretament amb els subsidis d'atur. La Comunitat hauria de fer front, amb més energia que fins ara, al repte tecnològic dels Estats Units i del Japó. I els Estats de la Comunitat, en fi, haurien de coordinar les polítiques exteriors per alliberar-se de tota submissió a interessos aliens i jugar un

paper més positiu en la defensa de la pau.

Pel que fa als interessos dels seus pobles, els partits que formen la Coalició es proposen dos objectius immediats. El primer és intentar corregir o pal·liar els defectes del Tractat d'Adhesió d'Espanya a la Comunitat Europea. El Tractat va ser negociat barroerament i amb precipitació i els problemes posposats van sorgint cada vegada més netament. Les qüestions de la llet, de la pesca, de la ramaderia, de la siderúrgia, dels cítrics i de tantes altres branques de la producció industrial i agrària, donen lloc a motivades protestes o a veritables tragèdies. Segurament des del Parlament Europeu no es pot fer gaire per a resoldre'ls del tot però els eurodiputats de la Coalició faran tot el que estigui al seu abast.

El segon problema immediat és la defensa de les autonomies respectives. Certes competències, exclusives o de desenvolupament, de les Comunitats Autònomes, queden afectades per normes comunitàries vigents, o poden quedar-hi per noves normes a negociar en el futur. En els dos casos el govern de l'Estat entén recuperar les competències atribuint-se totalment l'execució de les normes comunitàries en el primer cas i llur negociació en el segon. A més, el govern de l'Estat s'atribueix el dret exclusiu de presentar i tramitar les demandes de subvencions amb càrrec als fons estructurals de la Comunitat, discriminant certes comunitats autònomes en profit d'altres.

Els futurs eurodiputats de la coalició «Per l'Europa de les Nacions» es proposen, també, per damunt de tot, donar testimoni de les seves respectives identitats nacionals, denunciar les discriminacions que els seus pobles pateixen i exposar les reivindicacions del seu nacionalisme, que, com ha dit Garaikoetxea, no és ni agressiu ni expansionista. □